

Farnost Cheb

Zapisovatel: Alena Otípková, moderátor: Jana Karasová, kontakt: 777 124 105

Zúčastnilo se 8 osob z toho 6 seniorů, 2 střední věk, 3 muži a 5 žen

Téma č. 4: Slavit bohoslužbu společně

1. Kolo:

- Radost ze společného slavení a scházení se zase po mši na faře, když skočila omezení kvůli kovidu; velmi pozitivně je všemi farníky hodnocena a také služba vítáčů u dveří a zvaní i přespolečných na *farní kafe* - příjemná součást společného slavení
- Málo zpěvu – schází to lidem, co mají srovnání ze zahraničí, ale je to důsledek zákazu v kovidu; i když o radostné neděli mohl snad zpěv být – to chyběl všem přítomným; někteří se těší, až se po synodálních setkáních zase vrátíme k běžnému formátu bohoslužeb
- U nás oba faráři Petrové vedli farnost i bohoslužby synodálně už dávno, např. přijímání v půlkruhu kolem oltáře, což je moc hezké
- Velice si vážíme pospolitosti v naší farnosti, dobrá dlouhodobá služba *farního taxi*
- Ti, co mají službu u oltáře se na ni moc soustředí a nemohou prožívat bohoslužbu do hloubky
- Víc povzbuzovat věřící, aby se zapojovali do služeb ministrantů, akolytů a lektorů; aby nebyl farář u oltáře sám, všechny služby jsou otevřené pro kohokoli, kdo to po zacvičení a praktické zkoušce zvládne; (někdo má pocit, že je povzbuzování moc – všem se nelze zavděčit 😊)
- Spolku Maria Loreto chybí větší osobní zapojení ze strany pana faráře

2. Kolo:

- Kázání - obsahově velmi naplňující a obohacující, ale někdy má spíše podle některých, formu přednášky a někdy bývá vzadu hůř rozumět
- Náš pan farář je inspirativní a inovativní, někdy nás svým myšlením předbíhá, protože má dlouhodobý plán; asi jako každý jiný kněz má své osobité dary a dělá svou službu z dlouhodobého hlediska, on ví, co svými kázáními sleduje, proto to nechat na něm; ten kdo něčemu nerozumí se může zeptat
- Velice postrádáme ministranty, zvláště dětské, v jiných farnostech jich vidíme hodně i dívek, což je povzbudivé; někdy jsou děti s rodiči na bohoslužbě, a přesto nemistrují; obohacením jsou i dětské bohoslužby
- Radost při bohoslužbě musí mít člověk v srdci, nejde naprogramovat; kdo má doma problémy přichází slavit s bolestí v srdci; ale naší radostí je už naše víra ve vzkříšeného Pána, a tak můžeme už radostněji oslavovat Boha a užívat si pospolitost – hlavně v současnosti; rozdíly v radostnosti jsou mezi muži a ženami, ty bývají emotivnější; vnitřní radost můžeme prožívat i navzdory tomu, co se právě děje – viz bohoslužby v bunkrech na Ukrajině
- Den Páně můžeme slavit i po příchodu domů třeba společným obědem s těmi, co v kostele nebyli, a vyprávěním o tom, co jsme slyšeli

K čemu nás to vede:

- Pan farář by měl mluvit pomaleji, starší lidé hůř rozumí; každý farník by měl důvěřovat Bohu a měl by se modlit za kněze, aby byl veden Duchem svatým
- Oslovovat děti na náboženství, aby ministrovaly, ale tak aby to bylo dobrovolné, když to není spontánní zapojení, tak to dobře nefunguje; důležité je děti dobře a citlivě motivovat, aby to zrnko zaseté v mládí v dospělosti dobře vyrostlo
- Pořádat schůze Maria Loreto jindy, než když má pan farář svůj jediný volný den